
Vychovejte nám lékaře. Zaplatíme vám za to

Vychovejte nám lékaře. Zaplatíme vám za to

LIDOVÉ NOVINY

21.12.2007, | autor: Radka Kvačková

Dobrá pověst našich univerzit způsobuje, že některé země raději posílají své občany na studia do Česka, než by budovaly nové školy a laboratoře.

Linnea Torsnes studuje první ročník 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. „Od začátku jsem chtěla jít studovat do ciziny,“ říká studentka z norského města Skedsmo. Proto to doma ani nezkoušela. Ostatně, možná by ani neuspěla. Poptávka po studiu medicíny bývá všude vyšší než nabídka.

A proč právě do Prahy? Je tu dobrá škola s patřičnou akreditací a životní náklady nižší než jinde. Jako cizinka, která studuje v anglickém jazyce, tu ovšem Linnea platí roční školné přibližně 300 000 Kč. To by doma neplatila. Norská vláda jí ale poskytla na studium bezúročnou půjčku.

Hranice mizí i ve vzdělávání. Případ norské studentky není ojedinělý.

Svět se propojuje stále víc, a nejen tím, že se ruší hraniční kontroly.

Některé státy zvažují, jestli se jim vyplatí budovat novou fakultu, anebo raději výhodnými půjčkami pobídnout své občany, aby obor studovali na některé důvěryhodné univerzitě v cizině.

Na pražské 3. lékařské fakultě (3. LF) Univerzity Karlovy studuje 130 mladých Norů a na lékařské fakultě v Hradci Králové dalších 62. Patnáct Norů najdeme i na 1. LF UK.

„Norský stát poskytuje svým studujícím občanům bezúročně půjčky,“ konstatuje proděkan první lékařské fakulty Otomar Kittnar.

Část z nich je nezřídka možné i umazat.

Něco podobného dělají i další státy včetně USA. „V případě Spojených států jde ale o dosti složitou záležitost. Americká strana žádá po Univerzitě Karlově pravidelné proškolení jejich studentů, v němž má jít hlavně o to, aby se jim připomínala povinnost půjčku splatit,“ dodává proděkan.

Jsou však i země, které svým studentům vzdělání v zahraničí přímo platí, aniž by museli peníze vracet.

„Jde zejména o Malajsi, jejíž lékaři studovali dřív převážně v Británii.“

Tam je ale vyjde školné skoro desetkrát draž než v Praze,“ upozorňuje profesor Kittnar. Zároveň vysvětluje, že malajští studenti museli už doma projít jakýmsi předvýběrem, který zohledňuje nejen jejich studijní schopnosti, ale i sociální postavení a etnickou příslušnost. Ze tří národností, které v Malajsi společně žijí, dostávají šanci studovat hlavně Malajci. Uchazeči se také museli své zemi upsat, že se vrátí a své vzdělání uplatní doma.

Podobně se chová například Botswana, která nemá žádnou vlastní lékařskou fakultu. Tamní lékaři jsou většinou cizinci. Ti ale mají jednu nevýhodu - domluví se jen s tou částí obyvatelstva, která mluví anglicky. Botswana proto posílá své občany studovat do Jihoafrické republiky, do Austrálie, do Karibiku a stále častěji také do Prahy. Vedle 59 Malajců lze na 1. lékařské fakultě najít i 37 Botswanaňů.

Studium v anglickém jazyce začalo na 1. lékařské fakultě UK v roce 1992. Tenkrát mělo jen dvanáct studentů, dnes jich je 403.

„Někteří odejdou během prvních tří měsíců, do druhého ročníku většinou nastoupí tak tři čtvrtiny prváků,“ říká proděkan Kittnar. Odchody se prý týkají hlavně Američanů, kteří možná mylně předpokládali, že v Česku nebude medicína tak náročná.

Portugalci míří hlavně do Brna. Cizojazyčné studijní programy existují i na dalších univerzitách. Například na Masarykově univerzitě v Brně studuje tímto způsobem 344 osob. Nejvíce platících zahraničních studentů (262) je na lékařské fakultě. Na brněnské univerzitě převládají Portugalci, druhou nejpočetnější skupinu tvoří Britové.

Občané zemí EU mohou na českých univerzitách studovat i bezplatně, ovšem za předpokladu, že studují v češtině. Toho využívají nejvíce Slováci.